

- בעניין: 1. _____ סקאפי ת.ז. _____
2. _____ סקאפי ת.ז. _____
3. _____ סקאפי ת.ז. _____
4. _____ סקאפי ת.. _____
5. _____ סקאפי ת.ז. _____
6. _____ סקאפי ת.ז. _____
7. המוקד להגנת הפרט (ע"ר)

ע"י ב"כ עוה"ד ל. צמל ו/או א. חלאק
ו/או עו"ד חוה מטרוס עירון ו/או עו"ד סיגי בן ארי ו/או
עו"ד ד. שנהר ו/או עו"ד נועה דיאמונד ו/או עו"ד בנימין
אחסתריגה ו/או עו"ד בילאל סביחאת
מטעם המוקד להגנת הפרט
מיסודו של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עובידה 2 ירושלים
טל: 02-6273373 פקס: 02-6289327

ה מ ב ק ש י ם

נ ג ד

המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית
ע"י ב"כ פרקליטות המדינה
משרד המשפטים ירושלים

ה מ ש י ב

ב ק ש ה ל ק י ו ם ד י ו ן נ ו ס ף

בית המשפט הנכבד מתכבד להורות על קיומו של ידון נוסף בשאלה מהותית המתעוררת כתוצאה
מפסק הדין בבג"צ 1014/16 _____ והמוקד להגנת הפרט ואח' נ. המפקד הצבאי שניתן ביום
28.2.16 בדעת רוב של כבי השופטים עמית וסולברג, ובדעת מיעוט של כבי השופט זילברטל.

הסוגיה המחייבת דיון נוסף ומתגלה על פני פסק הדין היא החלטת הרוב לקבוע "רמת וודאות
נדרשת" נמוכה ביותר ושטחית, אשר מתבססת על מערכת ראיות חלקית ורדודה, כתנאי
מספיק להפעלת סנקציה מכוח תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

הלכה זו נוגדת את ההלכה הקיימת בדבר הצורך ב"ראיות ברורות, חד משמעיות ומשכנעות"
שעליהן להתקיים "כל אימת שדנים בשלילת זכויות קיומיות או בשלילת זכויות יסוד" (בג"צ
159/84 שאהין נ. מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה פ"ד לט(1) 309, 327 (1985).

כסעז בינים: ובהתאם לתקנה 14 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף תשמ"ד 1984, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו האוסר על מימושו של צו ההחרמה והאטימה על ידי המשיב או מי מטעמו, עד לסיום ההליכים בבקשה זו.

סירוב המשיב ליתן ארכה להגשת הבקשה לדיון נוסף: יצוין כי על פי הדין רשאי אדם לבקש דיון נוסף תוך 15 יום מיום מתן פסק הדין. אולם על אף ההודעה אשר נשלחה למשיב ביום 29.2.16, בה התבקש הוא להתחייב לעיכוב ביצוע פעולות האטימה למספר ימים על מנת לשקול הגשת בקשה לדיון נוסף, תשובתו מאותו יום הייתה:

"בקשתך לעיכוב ביצוע ההריסה לצורך שקילת הגשת בקשה לדיון נוסף נבחנה, והוחלט כי אין להיעתר לה...צו ההחרמה וההריסה לא ימומש בטרם יחלפו 48 שעות ממועד שליחת מכתבנו זה".

לפיכך מוגשת בזאת הבקשה בחפזון, והמבקשים שומרים לעצמם הזכות להוסיף טעונים לבקשה.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. ביום 4.11.15 נהג המנוח _____ סקאפי ז"ל במכונית שכורה לכיון צפון הגדה המערבית. בהתקרבו לצומת חלחול עליו לבצע פניה ימינה. בעת ביצוע הפניה ימינה פגע הרכב בו נהג בשוטר משמר הגבול אשר עמד בצומת, סמוך לכביש, מעבר לבטונדות שהוצבו בו ולא מאחוריהן, והלה נפגע. שאר השוטרים הספיקו לקפוץ הצידה, וכן אדם פלסטיני בו טיפלו השוטרים אותה עת. שוטר משמר הגבול בנימין יעקובוביץ' ז"ל נפצע כתוצאה מפגיעת הרכב, הובהל לבית חולים, ונפטר מפצעיו כעבור מספר ימים.

_____ סקאפי המנוח נורה בעודו יושב במכונית במטחים של כדורים רבים ונפטר בו במקום.

2. העותרים טענו כי אין ראיות חותכות שאין מדובר בתאונת דרכים גרידא, וכי הנתונים והראיות שהוצגו מוכיחים רק את התרחשות האירוע שבו נפגע השוטר המנוח, ללא כל שלילה של הסברים שונים להתרחשות אירוע זה, אף שניתן היה לאסוף ראיות שיובילו לשלילתם. העותרים טענו כי בוודאי אין ראיות ברורות חד משמעיות ומשכנעות לקבוע כי היה זה פיגוע טרור מכוון.

3. דעת הרוב סברה כי הנתונים הללו מספיקים:

- א. סרטון של מצלמה גבוהה שמקורה בלתי ידוע לעותרים המראה את המכונית נוסעת פונה ימינה ופוגעת בערימת חול ואבק רם מתרומם. שופטי הרוב סברו כי מן הסרטון "ניתן להתרשם" שהמכונית סוטה מן הנתיב ומאיצה;
- ב. על רצפת המכונית לפני המושב שליד הנהג נמצא סכין (למעשה ובפועל "אולרי") סגור.
- ג. מהודעות השוטרים אתה לומד כי התרשמו שהמכונית הגבירה מהירותה עם התקרבה למקם ונהגה לעברם ב"פראות".
- ד. המשיב ביקש להציג בפני בית המשפט קמא גם ראיה מנהלית חסויה. עלפי הכרזת המשיב והפרפראזה שהועברה מן הראיה, אין היא משנה את טיבן של הראיות הגלויות, והיא חסויה רק משום שגילויה עשוי לחשוף את המקום ממנו צולמה.

4. דעת המיעוט קיבלה את עמדת העותרים, ולפיה "לא היו בידי המשיב ראיות מנהליות מספקות לצורך הפעלת סמכותו". כב' השופט זילברטל סבר כי אכן קיים מצבור נתונים שיכול בנסיבות מסוימות להוביל למסקנה סבירה כי מדובר בפיגוע מכוון. ואולם לא ניתנה כל עילה מדוע לא התקיימו חקירות נדרשות כדי לוודא שאכן מדובר בפיגוע ולא בתאונת דרכים.

"עד שאנו בוחנים את הראיות המנהליות ששמשו את הרשות המוסמכת בהפעלת סמכותה, כשלעצמן, עלינו לבחון האם הרשות יצאה ידי חובת איסוף הראיות... האמורות לשמשה לצורך מתן החלטה, הרשות המנהלית אמונה גם על איסופן ופעולה זו שלה אף היא צריכה להיעשות בסבירות...".

זאת משום ש"ככל שעוצמת הפגיעה בזכויות אדם גדולה יותר, כן נדרשת רמת שכנוע גבוהה יותר, בהתבסס על ראיות שבידי הרשות, כדי להצדיק את ההחלטה" (בג"צ 951/06 שטין נ. ניצב קראדי פסקה 21 לפסק הדין של כב' הנשיא ברק 30.4.06).

5. דעת המיעוט סברה כי יש בנתוני הבסיס (זירת האירוע, זהות הנפגעים והפוגע ואירועי ימים אלה) כדי לבסס אפשרות של פיגוע, אולם ישנן אפשרויות אחרות ומן הראוי היה להשיגן "על מנת שהתמונה תהיה מלאה ושלמה ככל הניתן ולא תושפע מהשערות ומהנח והמבוקש".

- א. האפשרות כי השוטרים חזו את האירוע כפיגוע בבחינת התרחשות ממנה חששו, "ויש להישמר מלהסיק מסקנות הנסמכות בעיקר על עדויותיהם".
- ב. "צפייה בסרטון הנזכר לעיל ועיון ביתר הראיות שעמדו לנגד עיני המשיב (לרבות הראיה החסויה שנמסרה לעיונו במעמד צד אחד) אינם שוללים את האפשרות שלא היה מדובר במעשה מכוון אלא בתאונה".

ג. הסטייה של הרכב, "אין מדובר בסטייה או בהתנהלות שמעצם טיבן מעידות על מגמה מכוונת לפגוע בשוטרים; ולמצער לא ניתן לקבוע כך ללא חוות דעת של בוחן תנועה...העדרה של חוות דעת והעדר הסבר סביר לאי עריכתה מהווים בפני עצמם שיקול במכלול השיקולים..."

ה. לא נעשתה בדיקה לתקינות הרכב – לבירור אפשרות פגם מכאני.

ו. לא נעשתה בדיקה בנהג המנוח לשלול אירוע גופני שיכל לגרום לסטייה.

ז. לא נלקחו בחשבון עובדת היותו נהג חסר ניסיון, מטרת נסיעתו וכו'.

ח. לא נחקר הפלסטיני בו היו השוטרים עסוקים כדי לברר מה הוא חווה.

ט. שום דבר בעברו של הנהג המנוח לא רמוז על אפשרות של ביצוע פיגוע.

י. לא נערכה בדיקה לאיתור ט.א. של הנהג על הסכין שנמצאה ברכב, שכן מדובר ברכב שכור, שלא נמצא בשליטתו הבלעדית של הנהג.

6. לאור העובדה כי בזמנים אלה מפעיל המשיב את הסנקציה המנהלית שבתקנה 119 לתקש"ח שוב ושוב, בתדירות הולכת וגוברת, בישראל ובשטחים, נדרש להגדיר את רמת הראיות הדרושה על מנת להפעיל את הסנקציה הקשה והכואבת.

לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לעכב את ביצוע ההחרמה והאטימה, ולהורות על קיום דיון נוסף בסוגיה – מהו טיב הראיות המנהליות הנדרש על מנת לאפשר הפעלת תקנה 119 לתקש"ח 1945.

ל.צמל, עו"ד
ב"כ העותרים

2.3.16